

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 57

Dr. Peter David Beter

31. augusta 1980

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Poznámka pre čitateľa: Nasleduje úplný slovenský preklad historického textu Dr. Petra Davida Betera. Neoverené tvrdenia, obvinenia a opisované tajné udalosti sú autorovými tvrdeniami; ich zachovanie v preklade neznamena potvrdenie ich pravdivosti.

Ahoj, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 31. augusta 1980 a toto je môj AUDIO LIST® č. 57.

V jedno augustové ráno pred 35 rokmi sa svet, v ktorom žijeme, náhle navždy zmenil. Bolo 6. augusta 1945. Začalo sa to krátko po úsvite v to letné ráno na juhozápade Japonska. Japonské obranné sily zaznamenali jediný americký bombardér približujúci sa vo veľkej výške. Smeroval k Hirošime. Začali kvíliť sirény a Rádio Hirošima vyzvalo obyvateľov, aby sa ukryli. Americký bombardér B-29 monotónne letel vo výške šiestich míľ, mimo dosahu japonských stíhačiek a protiletadlovej palby. Preletel priamo ponad mesto a zmizol z dohľadu. O niekoľko minút sa objavil znova a preletel ponad Hirošimu opačným smerom. Potom bol preč. Keď v Hirošime zaznel signál „koniec poplachu“, vyzeralo to iba ako ďalší falošný poplach podobný tým predchádzajúcim.

Mnohí ľudia v Hirošime verili, že skutočný útok na mesto nikdy nepríde. Kolovali najrôznejšie fámy, že Amerika Hirošimu z toho či onoho dôvodu ušetrí. Okrem iného tam žila veľká kresťanská komunita. Dokonca aj starosta Hirošimy bol kresťanom. Niektorí boli presvedčení, že Amerika je k Hirošime z tohto dôvodu milosrdná. Necelú hodinu po prvom signále „koniec poplachu“ v to slnečné augustové ráno však Rádio Hirošima začalo vysielat ďalšiu výstrahu pred náletom. Nad mestom prelietali ďalšie tri americké B-29, ale skôr než hlásateľ stačil dokončiť vetu, prestal existovať on aj 80 000 jeho poslucháčov! Pohltilo ich človekom vytvorené slnko uprostred mesta, ktoré sa zdvihlo do obrovského hríbovitého oblaku. Americké ministerstvo vojny ho neskôr nazvalo „kozmicou bombou“.

Mimo zóny úplného zničenia sa Hirošima okamžite premenila na nepredstaviteľnú nočnú moru. Ulice boli plné úbohých obetí, ktoré Japonci označovali za „chodiacich mŕtvych“. Boli to ľudia spálení, ožiarení a zmrzačení bez nádeje na záchranu, ktorým však trvalo hodiny, dni alebo týždne, kým zomreli. Muži, ženy aj deti sa v agónii potácali bez toho, aby chápali, čo sa im stalo. Po nadpozemskej horúčave bomby zostali mnohým namiesto očí iba jamky a namiesto mäsa obnažené kosti. Nespočetní ďalší boli otrávení žiarením z výbuchu alebo následným rádioaktívnym spádom. Do troch mesiacov zomrelo v Hirošime ďalších 50 000 ľudí.

O tri dni sa všetko zopakovalo v Nagasaki. Tak ako Hirošima, aj Nagasaki dovtedy zázračne unikalo americkým náletom. A tak ako v Hirošime, aj tam si niektorí mysleli, že ide o prejav amerického milosrdenstva, pretože Nagasaki nebolo iba kresťanským centrom, ale aj miestom, kde kresťanstvo v Japonsku zapustilo korene. Všetky ilúzie sa však 9. augusta 1945 rozplynuli v jadrovej ohnivej guli.

Dnes Ameriku prenasleduje štvrt milióna duchov Hirošimy a Nagasaki. Pred 35 rokmi sa naša krajina ako prvá v dejinách uchýlila k atómovej vojne a teraz sa rýchlo približuje rad na nás. Naši satanskí vodcovia sa nás snažia prinútiť zabudnúť na ľudské peklo Hirošimy a Nagasaki. Namiesto toho chcú, aby pre nás bola jadrová vojna predstaviteľnejšia. Chcú nám zatvoriť oči pred jej realitou, pretože iba tak nás môžu oklamať, aby sme ju prijali.

Dedičstvo americkej vojny proti Japonsku v druhej svetovej vojne sa nám vracia aj iným spôsobom. Japonský útok na Pearl Harbor bol zámerne vyprovokovaný, aby sa Amerika dostala do vojny. Tunajší bolševici teraz robia z celej Ameriky jadrový Pearl Harbor, a to na rovnaký účel. Dnes sme všetci v prvej línii!

V AUDIO LISTE č. 55 som odhalil plán, pomocou ktorého chcú tunajší bolševici vyprovokovať ruský jadrový útok. Zahŕňa zámerný falošný poplach a použitie našich tajne rozmiestnených mobilných rakiet Minuteman TX. Ak sa im podarí plán uskutočniť, Spojené štáty, ako ich dnes poznáme, prestanú existovať. Americký Pearl Harbor zahynie v tisícke Hirošim. Satanskí bolševici, ktorí teraz ovládajú našu vládu, však našu obeť využijú vo svoj osobný prospech.

Priatelia, toto všetko nás čaká, ak my, ľud, nezačneme konať, aby sme tomu zabránili! Podľa našej ÚSTAVY je to naším právom aj povinnosťou.

Moje tri osobitné témy na tento mesiac sú:

Téma č. 1 — Americké plány jadrového prvého úderu v správach.

Téma č. 2 — Hurikán Allen a rozširujúca sa ruská vojna počasím.

Téma č. 3 — „Druhý krok“ v tom, čo môžete urobiť.

Téma č. 1 — Pred 35 rokmi v tomto mesiaci vek jadrovej vojny vtrhol do dejín v Hirošime a Nagasaki. Spojené štáty ho rozpútali zámernou demonštráciou čírej masovej deštrukcie a otvoreného teroru. To, čo Amerika urobila týmto dvom japonským mestám, sa stalo základom celej americkej doktríny jadrovej stratégie. Základnou koncepciou bolo, že Amerika nikdy nevystrelí v jadrovej vojne ako prvá. Namiesto toho mala nad hlavou každého možného útočníka držať príznak Hirošimy a Nagasaki. Americký jadrový arzenál mieril na ruské mestá. Akýkoľvek ruský útok na Spojené štáty by spôsobil, že mestá po celom Rusku rýchlo zmiznú v jadrových ohnivých guliach. Rusi by nás teda údajne nikdy nenapadli. Začiatkom tohto mesiaca, 5. augusta, však bola zverejnená zásadná zmena americkej stratégie jadrovej vojny. Spojené štáty po prvý raz oficiálne prijímajú takzvanú „jadrovú stratégiu proti vojenským silám“. Oficiálne ju zavádza dokument nazvaný „PREZIDENTSKÁ SMERNICA 59“. Podľa smernice už hlavnými americkými jadrovými cieľmi nebudú ruské mestá. Hlavnými cieľmi sa namiesto nich stanú ruské vojenské sily a politické vedenie.

Táto zmena americkej jadrovej doktríny je taká radikálna, že vyvoláva rozsiahle spory, najmä v zahraničí. Tunajší hovorcovia sa ju snažia osladiť, aby sme ju my, ľud, ľahko prehltli. Oficiálnou zámienkou novej stratégie je údajná snaha obmedziť jadrovú vojnu a odradiť od nej. Tá istá smernica však vyžaduje prípravy na vedenie dlhotrvajúcej jadrovej vojny, nie iba celé hodiny, ale celé týždne či mesiace. Čo to teda v skutočnosti znamená?

Priatelia, na pochopenie odpovede nemusíte byť vojenskými odborníkmi. Stačí použiť obyčajný zdravý rozum. Vypočujte si napríklad niekoľko slov z listu redakcii uverejneného iba pred niekoľkými dňami, 24. augusta, v New York Times. Autor v súvislosti s novým americkým plánom útoku na ruské vojenské zariadenia píše, citujem:

„Znamená to, že zatiaľ čo oni ničia nás v mestách, naši velitelia vo svojich úkrytoch potom zničia ich vojenské zariadenia? Ak nejde o predstavenie, ktoré má odôvodniť výrobu ďalších rakiet, musí to znamenať, že Spojené štáty sa pripravujú začať jadrovú vojnu prvým úderom.“

Podpísaný: Kenneth Boss, Brooklyn.

Týchto pár slov jednoduchkej logiky obsahuje viac pravdy, než kedy budete počuť v oficiálnych výhovorkách z Washingtonu. Pred vyše dvoma rokmi som v AUDIO LISTE č. 36 z júla 1978 prvýkrát odhalil tajný prechod Ameriky k stratégii prvého úderu. Vtedy mi málokto veril. Teraz sa však deň za dňom čoraz viac približujeme k samotnej jadrovej vojne a spolu s tým vychádza stratégia prvého úderu Spojených štátov na povrch.

Dňa 21. februára 1980 prišlo vyjadrenie hovorca ministerstva obrany Thomasa Rossa. Šokoval reportérov slovami, že Amerika by v jadrovej vojne „mohla vystreliť prvá“. A teraz tu máme Prezidentskú smernicu 59! Vyhlásením amerického prechodu k stratégii útokov proti vojenským silám ďalej potvrdzuje tajný zámer uskutočniť jadrový prvý úder proti Rusku. A priatelia, je toho viac.

Zásadné zmeny amerického vojenského postoja v posledných rokoch sa časovo zhodovali so skrytou zmenou vedenia našej krajiny. Satanskí bolševici, ktorí boli zvrhnutí a vyhnaní z Ruska, sa zmocnili vlády Ameriky. Teraz nás vlečú po ceste k vojne, ktorá bude pre vás a mňa jadrovou samovraždou! Ako som však minulý mesiac vysvetlil v AUDIO LISTE č. 56, naši bolševickí vládcovia neočakávajú, že budú trpieť a umierať ako my ostatní. Namiesto toho plánujú svoj plán prvého úderu naplno využiť vo vlastný prospech. Minulý mesiac som povedal, citujem:

„Kedže budú vedieť, kedy sa vojna začne, budú sa môcť ochrániť. Plánujú využiť svoje mocenské postavenie vo vláde a ukryť sa vo vládnych vojnových bunkroch po celých Spojených štátoch.“

Necelé dva týždne po tom, čo som tieto slová nahral v AUDIO LISTE č. 56, prenikla 11. augusta do tlače „PREZIDENTSKÁ SMERNICA 58“. New York Times nasledujúci deň napísali, citujem:

„Prezident Carter nariadil účinnejšie postupy na ochranu civilných a vojenských predstaviteľov v prípade jadrovej vojny vrátane plánov na rýchlu evakuáciu kľúčových vládnych pracovníkov z Washingtonu na vzdušné a podzemné veliteľské stanovištia.“

Priatelia, smernica sa zaoberá udržaním toho, čo sa nazýva „kontinuita vlády“, iba ich vlády. Vy, ja a naše deti sme ponechaní sami na seba.

Minulý mesiac som vysvetlil, že tunajších bolševikov ovláda jediný všeobjímajúci cieľ: uskutočniť jadrovú ofenzívu proti Rusku, ktorá rozpúta PRVÚ JADROVÚ VOJNU. Nezáleží im na tom, ako zdruvujúco budú Spojené štáty porazené, pokiaľ Rusko zrania najmenej 20 miliónmi mŕtvych. Pri takomto postoji ich nezaujímajú otázky obrany. Rovnako venujú len veľmi malú pozornosť taktickým zbraniam, ktoré nemožno použiť na útok proti Rusku. Americké ozbrojené sily pomaly ochromuje postupujúca paralýza a našim tajným bolševickým vládcom je to úplne ľahostajné. Príklady sú všade okolo nás.

Pozrite sa napríklad na situáciu elitnej stíhacej skupiny letectva na Langleyho leteckej základni vo Virgínii. Je to Prvé taktické stíhacie krídlo s tradíciou vedúceho postavenia siahajúcou do prvej svetovej vojny. Lietajú na najmodernejšej novej americkej stíhačke F-15 a ich heslom je „Pripravenosť je naším povolaním“. Začiatkom tohto leta, 7. júna, však Prvé taktické stíhacie krídlo neuspelo v skúške pripravenosti letectva. Zo 66 prítomných F-15 bola sotva tretina spôsobilá na nasadenie do misií. Jednoducho nie je dosť náhradných dielov ani kvalifikovaných pracovníkov údržby! A inde situácia nie je lepšia. Často napríklad počúvame o údajnom zvýšenom americkom záväzku voči NATO. Pripravenosť amerického letectva v Európe však odzrkadľuje situáciu, ktorú som práve opísal v Langley. Prostriedky na leteckú prevádzku a údržbu boli znížené, nie zvýšené. Tunajší bolševici namiesto toho odčerpávajú každý dolár a sústreďujú ho na tajné prípravy svojho plánu prvého úderu. Jednotky letectva v Európe medzitým obmedzuje nedostatok náhradných dielov, menší počet letových operácií a následný pokles zdatnosti pilotov.

V ostatných druhoch ozbrojených síl je situácia veľmi podobná. Za posledný rok či dva sa veľa hovorilo o problémoch pozemného vojska vrátane nedostatku náhradných dielov a kvalifikovanej údržby. V rovnakej situácii je však aj námorníctvo, najmä v určitých oblastiach námorného letectva. Klesajúca pripravenosť našich nestrategických síl je priamym dôsledkom posadnutosti našich bolševických vládcov prípravami na jadrovú vojnu. Ďalším znakom je nekonečná séria lokálnych požiarov okolo ruských hraníc.

V AUDIO LISTE č. 53 v januári som opísal, ako ruský zásah v Afganistane vyvolala rozsiahla činnosť CIA v tejto krajine. CIA dodnes cez Pakistan a Čínu posiela veľké množstvo pomoci povstalcov v Afganistane. V dôsledku toho trvá ruská účasť oveľa dlhšie, než bolo zamýšľané, rozptyľuje ruských vodcov a odčerpáva zdroje.

V juhovýchodnej Ázii Spojené štáty zaplavujú zbraňami Thajsko, ktoré pritvrdzuje postoj voči Vietnamu, ruskému klientskemu štátu. Červená Čína dostáva z Ameriky tajné zásielky jadrových zbraní. A práve tento mesiac otriasla západným krídlom Ruska kríza okolo veľkých štrajkov v Poľsku. Zdá sa, že poľskému režimu sa zatiaľ podarilo zneškodniť bombu možnej revolúcie, na prekvapenie odborových zväzov podporovaných CIA. Dúfali, že vyprovokujú ruský zásah a z Poľska urobia druhý Afganistan. Noví ruskí vládcovia však tunajších starých bolševikov prekabátili. Toto sú niektoré z mnohých nitiek, ktorými sa bolševici pokúšajú zviazať ruského medveda. Chcú Kreml' udržiavať v nerovnováhe a zaujatý inými problémami, kým sa sami pripravujú rozpútať PRVÚ JADROVÚ VOJNU.

V AUDIO LISTE č. 55 som opísal hlavný program najnovších bolševických plánov na americký jadrový prvý úder, „raketu Minuteman TX“. Minuteman TX, známy aj ako putujúci Minuteman, je skutočnou americkou mobilnou medzikontinentálnou balistickou raketou. Za dymovou clonou sporu o takzvanú mobilnú raketu MX sa už rozmiestňujú rakety Minuteman TX. Tunajší bolševici ich chcú použiť spolu s premysleným falošným jadrovým poplachom na rozpútanie PRVEJ JADROVEJ VOJNY. Ponáhľajú sa. Nemôžu desať rokov čakať na výstavbu všetkých tých údajných odpalovacích základní MX na Západe. Ako som podrobne opísal v AUDIO LISTE č. 55, systém Minuteman TX sa namiesto toho rýchlo skladá. Vo veľkej miere využíva najrôznejšie existujúce vybavenie a rozmiestňuje sa pozdĺž existujúcich železničných tratí v našich severných štátoch.

Sotva dva týždne po tom, čo som uviedol podrobnosti v AUDIO LISTE č. 55, ste si v správach možno všimli ďalšie náznaky. V televíznych NBC Nightly News zo 14. júla 1980 odvysielali krátku časť s vyjadreniami generála vo výslužbe Johna Singlauba. Odmietol plán rakiet MX, o ktorom stále počúvame. Namiesto neho povedal, že Spojené štáty by mohli rýchlo, do dvoch alebo troch rokov, znovu získať prevahu nad Ruskom. Namiesto MX navrhol to, čo nazval rýchlo dostupnou mobilnou medzikontinentálnou raketou, ktorá by nepotrebovala zložené základne MX na Západe. Slová generála Singlauba v ten večer by presne zodpovedali Minutemanu TX až na jednu vec: TX nie je vzdialený dva či tri roky. Rozmiestňuje sa práve teraz!

Bolševické manévry na vrhnutie Ameriky do jadrovej vojny sú zložité a neustále sa menia. Jedna zložka však naďalej figuruje v každom pláne. Tou zložkou je Irán. Rozhodujúci význam Iránu pre americký prvý úder proti Rusku som prvýkrát zverejnil pred dvoma rokmi v tomto mesiaci, v AUDIO LISTE č. 37. Konkrétnu stratégiu útoku, ktorú som na tej nahrávke načrtnol, sa už pokúsili uskutočniť v januári 1980 a skončilo sa to neúspechom. Irán však naďalej ponúka veľmi lákavé geografické výhody pre akýkoľvek útok proti Rusku. Preto bol tak či onak dosiaľ zahrnutý do každého bolševického plánu prvého úderu proti Rusku.

Tunajší bolševici veľmi dobre vedia, že z vojenského hľadiska stoja proti obrovskej presile. Rusko už takmer tri roky, od konca roka 1977, úplne ovláda vojenské využitie vesmíru. Ruský kozmostrategický

dáždnik je navrhnutý tak, aby bolo ťažké jadrovú vojnu začať a aby ju nijaký nepriateľ nemohol vyhrať. Naši bolševickí vodcovia sú však odhodlaní mať svoju jadrovú vojnu tak či onak. Keďže ich plán je samovražedným plánom pre Spojené štáty ako celok, veľmi im nezáleží na tom, ako ju rozpútajú. Púšťajú sa preto do série plánov, jedného za druhým, s cieľom spustiť jadrový prvý úder proti Rusku. Zamýšľajú v tom jednoducho pokračovať, až kým niečo nezaberie. Rusi sú však rovnako odhodlaní každý vojnový plán zmariť, keď sa ho pokúsia uskutočniť, pretože týmto spôsobom postupne vytrhávajú tesáky bolševickému drakovi. Aj tak sú predstavitelia Kremľa presvedčení, že v určitom okamihu bolševici pri rozpútaní jadrovej vojny uspejú.

Naši tunajší vládcovia pri plánovaní prvého úderu fungujú približne v trojmesačnom cykle. To znamená, že približne každé tri mesiace spustia nový plán. Každý je iný než predchádzajúci, ale všetky majú rovnaký konečný cieľ: americký jadrový prvý úder nasledovaný totálnou vojnou s Ruskom.

Prvý pokus o americký prvý úder sa odohral koncom januára 1980, ako som informoval v AUDIO LISTOCH č. 53 a 54. Vychádzal z aktualizovanej verzie plánu, ktorý som zverejnil pred dvoma rokmi v AUDIO LISTE č. 37. Okrem rýchleho nárastu rečí o jadrovej vojne v správach neexistoval nijaký verejný náznak toho, čo sa pripravovalo. Rusku sa podarilo útok úplne rozbiť a pritom spôsobiť Spojeným štátom ťažké straty. Reči o jadrovej vojne tu v Spojených štátoch náhle zmizli.

Potom prišla takzvaná „záchranná misia rukojemníkov“ do Iránu koncom apríla. Rozoberal som ju v AUDIO LISTE č. 55, a preto ju tu nebudem opakovať. Bola ďalšou úplnou porážkou Spojených štátov, ktorú už tentoraz nebolo možné celkom skryť.

Tretí bolševický vojnový plán sa mal začať údajným štátnym prevratom a pokusom zavraždiť ajatolláha Chomejního koncom júla, minulý mesiac. Skutočný ajatolláh Chomejní bol už dávno predtým, vo februári 1980, zavraždený, ako som informoval v AUDIO LISTE č. 54. Pre účely bolševického vojnového plánu to však nebolo podstatné. Časť plánu počítala s intenzívnymi bojmi na veľvyslanectve Spojených štátov v Teheráne, údajne pri novom pokuse zachrániť rukojemníkov. Podľa scenára však tento pokus mal zlyhať spôsobom, ktorý by rozvášnil Američanov a pripravil pôdu pre vojenskú akciu.

V júlovom pláne ho agenti ruskej spravodajskej služby dokázali zastaviť ešte pred začiatkom. Dňa 7. júla Rusko varovalo určitých členov iránskej vlády pred plánom prevratu. O tri dni neskôr, 10. júla, iránske úrady oznámili, že zmariť veľký pokus o prevrat. Jeho dôsledky boli potom niekoľko týždňov príbehom, ktorý v Iráne stále rástol. Napokon bolo do prípadu zapletených vyše 600 ľudí vrátane niekoľkých vysokých vojenských dôstojníkov. Zverejnili a odvysielali najrôznejšie podrobnosti o údajnom financovaní a riadení zo Spojených štátov a odhalili aj niektoré plány týkajúce sa našich rukojemníkov. Bolševickí agenti Spojených štátov na mieste chceli zabezpečiť, aby to všetko na nás tu v Spojených štátoch neurobilo nijaký dojem. Zorganizovali preto odpúťavaciu akciu.

Dňa 10. júla zaznelo v Iráne prvé oznámenie o zastavenom sprisahaní s cieľom uskutočniť prevrat. Väčšina Američanov však venovala oveľa väčšiu pozornosť inému oznámeniu, ktoré prišlo iba o niekoľko hodín neskôr. Povedali nám, že jeden z rukojemníkov, Richard Queen, má byť prepustený. Tvrdili nám, že pre jeho chorobu ide o humanitárne gesto. To však nebol dôvod načasovania Queenovho prepustenia! Chorý bol už istý čas. Presné načasovanie jeho prekvapivého prepustenia bolo trikom CIA. Jeho jediným účelom bolo odpútať našu pozornosť od ďalšieho významného vývoja v Iráne.

Štvrtý bolševický vojnový plán bol naplánovaný na október 1980. Aj ten však možno zničili ešte pred začiatkom. Pred dvoma týždňami sa publicista Jack Anderson pokúsil uverejniť sériu článkov o októbrovom pláne. Biely dom zareagoval obvyklým nahnevaným popieraním a mnohé veľké noviny odmietli jeho stĺpčky o tejto záležitosti uverejniť. Naša bolševická vláda ho v podstate cenzurovala!

Priatelia, Jack Anderson však mal v tom, čo napísal, v zásade pravdu. Pripravujú sa plány americkej invázie do Iránu, ktorá sa má začať v obmedzenom rozsahu. Jedinou Andersonovou väčšou chybou je domnienka, že za plánom útoku stojí politika. Skutočná motivácia je oveľa väčšia: nie politika, ale jadrová vojna.

Naši vodcovia všetkými možnými cestami burcujú americkú podporu pre svoje vojnové prípravy. Využívajú pritom našu hrdosť a ducha „dokážeme to“ vyvolávaním falošných nádejí o našej vojenskej sile. Dokonalým príkladom je publicita, ktorá sa asi pred 10 dňami náhle začala okolo nášho takzvaného „neviditeľného lietadla“. Hovoria nám, že ide o nový typ lietadla, ktoré je pre ruské radary prakticky neviditeľné, a preto by sa mohlo nepozorovane vkradnúť do Ruska a zaútočiť na tamojšie ciele. Vládne oznámenie z 20. augusta o našom takzvanom neviditeľnom stroji vyvolalo u mnohých ľudí zmätené reakcie. Na jednej strane ich povzbudzuje, že máme takú pozoruhodnú tajnú zbraň na obranu pred Ruskom. Zároveň sa však mnohí pýtajú: Ak je taká tajná, prečo o nej vláda zrazu hovorí??

Priatelia, vláda zverejňuje informácie o neviditeľnom stroji, pretože vie, že na tom už nezáleží. Začiatkom tohto roka zistila, že proti Rusku je nepoužiteľný. Verejné vyhlásenia spomínali jeho nezvyčajný tvar so zaoblenými povrchmi, ktoré môžu pomôcť unikať radaru. Nespomenuli však, že nezvyčajný tvar má aj iný účel: umožniť stroju správne fungovať pri pohybe pod vodou namiesto vo vzduchu. Neviditeľný stroj, priatelia, je známy aj pod iným názvom. Je to „ponorné lietadlo“, nazývané aj „Subcraft“. Vláda práve oznámila, že ho posledné dva roky tajne skúšala. Ja som ho však zverejnil už pred dvoma rokmi v tomto mesiaci, v AUDIO LISTE č. 37, pretože som presvedčený, že ste mali právo vedieť. V AUDIO LISTE č. 37 som opísal, ako sa mali Subcrafty použiť pri americkom prvom údere proti Rusku, ktorý by rozpútal jadrovú vojnu. V januári 1980 som v AUDIO LISTE č. 53 opísal, čo sa stalo, keď sa tunajší vodcovia pokúsili tento plán uskutočniť. Subcraft dokáže unikať radaru, infračervenej detekcii a ďalším bežným spôsobom zisťovania. Je však ľahkým terčom pre hlavnú tajnú zbraň Ruska, ktorú som už dávno odhalil v AUDIO LISTE č. 42. Touto zbraňou je „psychoenergetické zameriavanie vzdialenosti“, PRF, ktorému sa nemožno nijakou známou technikou vyhnúť ani ho rušiť. Vlni v januári boli eskadry amerických Subcraftov s izraelskými pilotmi, ktoré sa pokúsili zaútočiť na Rusko, sledované pomocou PRF. Ruské kozmosféry vyzbrojené lúčmi nabitých častíc sa rozmiestnili nad nimi. Keď prišiel rozkaz začať palbu, všetky Subcrafty zmizli v oslepujúcich stĺpoch ohňa a pary. Tunajší bolševici preto dobre vedia, že sa už nemajú pokúšať použiť Subcrafty, alebo ak chcete neviditeľné stroje, proti Rusku. Sú nepoužiteľné. Zostala im preto jediná skutočná hodnota, hodnota propagandy proti vám a mne. Chcú, aby sme uverili lži, že sme vojensky silnejší než Rusko. Sú odhodlaní stiahnuť nás všetkých z útesu jadrovej samovraždy. Priatelia, všetci sme v prvej línii PRVEJ JADROVEJ VOJNY.

Téma č. 2 — Keď som minulý mesiac nahrával AUDIO LIST č. 56, hovoril som o rozširujúcej sa ruskej kampani vojny počasím proti Spojeným štátom. Prvýkrát som odhalil, že sa začína, vo februári 1980 v AUDIO LISTE č. 54. Ako som vtedy vysvetlil, ruská vojna počasím je odvetou za obrovské americké obilné embargo proti Rusku. Embargo a ďalšie bojkotové postupy, ktoré Spojené štáty v poslednom čase uplatňujú proti Rusku, zaviedli satanskí bolševici, ktorí teraz ovládajú americkú politiku.

Keď som vlni vo februári nahrával AUDIO LIST č. 54, uviedol som podrobnosti veľkého ruského prielomu v ovládaní počasia. Ide o techniku, pomocou ktorej možno na mori umelo vytvoriť veľké búrkové systémy, potom ich naviesť do konkrétnych cieľových oblastí a podľa ľubovôle zdržiavať dážď alebo ho uvoľňovať v privaloch. Podrobnosti tejto novej ruskej techniky ovládania počasia som uviedol v záverečnej časti AUDIO LISTU č. 54. Bola to časť, ktorú bolo pre môj infarkt potrebné vydať ako núdzový prepis. Bol som presvedčený, že o novej hrozbe ovládania počasia musíte naliehavo vedieť. A skutočne, počas nasledujúcich šiestich mesiacov Rusko touto novou technikou drasticky zmenilo naše

počasie. Podľa mojej pošty sa však zdá, že niektorí poslucháči si prepis neprečítali pozorne. Možno to bolo spôsobené ich bezprostrednými obavami o moju vtedajšiu vážnu chorobu, neviem. V každom prípade považujem za vhodné niekoľko okamihov zopakovania, pretože vojna počasím vedie k nedostatku potravín aj ďalším problémom. Nemôžete sa chrániť, ak nechápete, prečo sa americké počasie zbláznilo.

Nemôžem zopakovať všetko, čo som sa vám vo februári snažil povedať, ale pripomeniem niekoľko dôležitých bodov. Prvou skúškou novej ruskej techniky umelej búrky bola udalosť z 22. októbra 1979 nad južným Atlantikom. Začala sa obrovským dvojitým zábleskom, ktorý náhodou zaznamenala stará americká družica Vela. Keď informácie začali prenikať na verejnosť, tunajší bolševici vo vláde spustili dezinformačnú kampaň, aby všetkých zmiasli. Začali oznámením nepravdivého dátumu 22. septembra a istý čas šíрили sfaľšované príbehy o juhoafrickej alebo izraelskej skúške atómovej bomby. Biely dom a ďalšie osobitné študijné skupiny boli medzitým zriadené údajne preto, aby zistili, čo sa stalo. Minulý mesiac, v polovici júla, zverejnili závery skupiny Bieleho domu, Obrannej spravodajskej služby a Národného výskumného laboratória, pričom všetky si navzájom odporujú. Niektorí tvrdia, že muselo ísť o jadrový výbuch, iní, že ním nemohol byť, a verejnosť zostáva v tme. V núdzovom prepise AUDIO LISTU č. 54 vo februári som vám však povedal, čím dvojitý záblesk v skutočnosti bol. Vytvoril ho dvojitý úder časticovým lúčom z ruských zbraní na Mesiaci. Bol to presne rovnaký jav dvojitého záblesku, o ktorom som prvýkrát informoval v AUDIO LISTE č. 29 z decembra 1977. Výsledkom bolo to, čo som oznámil vo februári. Použijem tie isté slová ako vtedy, citujem:

„Obrovské množstvá morskej vody v cieľovej oblasti sa okamžite premenili na prehriatu paru. Horúca vodná para a okolitý horúci vzduch začali rýchlo stúpať smerom k stratosfére. Chladnejší vzduch sa začal hnať do cieľovej oblasti, aby vyplnil vzniknuté vákuum. V dôsledku rotácie Zeme sa prúdiace vetry začali krútiť a barometrický tlak v cieľovej oblasti začal klesať. V priebehu niekoľkých minút sa atmosféra nad cieľovou oblasťou zmenila na špirálovitý komín víriaceho a stúpajúceho vzduchu a vodnej pary. Nad južným Atlantikom sa rodila prvá úplne človekom vytvorená búrková bunka na svete.“

Potom som pokračoval podrobnosťami o metódach, ktorými skupiny kozmosfér od tej chvíle ovládali búrkovú bunku. Opísal som, ako sa používajú elektrónové lúče, aby sa vodná para udržala vo vzduchu namiesto toho, aby sa zmenila na dážď.

Táto základná technika sa toto leto používala na narušenie prirodzenej tvorby oblakov v Spojených štátoch. Výsledkom bolo dlhotrvajúce sucho a smrtiaca vlna horúčav na veľkej časti našej krajiny. Teraz na nás začína dopadať tiež nedostatku potravín, pred ktorým som sa vás pred šiestimi mesiacmi snažil varovať. Americká úroda jarnej pšenice a kukurice sa výrazne znížila a utrpeli aj ďalšie plodiny. Dôsledky sa už začínajú prejavovať vo vyšších cenách vo vašom supermarkete. V niektorých oblastiach sa zo dňa na deň zhoršuje aj hrozba nedostatku vody.

Najdramatickejší doterajší ruský útok vo vojne počasím sa však začal iba niekoľko dní po tom, čo som minulý mesiac nahral AUDIO LIST č. 56. Využil práve techniky, ktoré som podrobne opísal vo februári, ibaže vo väčšom rozsahu a s vyššou intenzitou. Keď som 30. júla nahrával AUDIO LIST č. 56, hovoril som o rozširujúcej sa ruskej vojne počasím a vyslovil som toto varovanie, citujem: „Ďalej sa, priatelia, musíme pripraviť na hurikány, aké Amerika ešte nikdy nezažila.“

Keď som tieto slová vyslovoval, ruské zbrane na ovládanie počasia pracovali v Atlantickom oceáne východne od Karibiku. Využívali priaznivé podmienky a spúšťali tropickú búрку „Allen“, prvú búрку sezóny. O štyri dni neskôr, 3. augusta, sa začala objavovať v správach. Práve zosilnela na „hurikán Allen“ a rýchlo naberala silu. V tú noc sa prehnala cez Barbados s vetrom rýchlosti 125 míľ za hodinu.

Potom zmenila smer práve včas, aby jadro minulo Svätú Luciu. Aj tak za sebou zanechala osem mŕtvych a pokračovala do Karibiku. Dňa 5. augusta sa hurikán Allen dostal do titulkov ako „hurikán storočia“.

Pri postupe otvorenými vodami Karibiku už prinášal vietor rýchlosti 160 míľ za hodinu a stále silnel. Nasledujúci deň ho zaradili do 5. kategórie, najvyššej možnej. Maximálna rýchlosť vetra dosahovala 170 míľ za hodinu a Portoriko vzdialené 250 míľ zasahovali nárazy s rýchlosťou až 70 míľ za hodinu. Allen bol smrtiacim hurikánom hodnoteným ako najnebezpečnejší, aký kedy zasiahol východný Karibik. Prvých niekoľko dní však bola väčšina meteorológov v Spojených štátoch presvedčená, že nášmu pobrežiu nehrozí nebezpečenstvo. Vyzeralo to, že smeruje k južnému Mexiku alebo Strednej Amerike. V skutočnosti však búrku riadili ruské kozmosféry. Mierili cez úzku medzeru medzi mexickým Yucatánskym polostrovom a západným pobrežím Kuby.

Dovtedy bola trasa hurikánu cez Karibik volená tak, aby sa čo najmenej dostával do kontaktu s pevninou, a to z dvoch dôvodov. Rusi chceli minimalizovať počet nechcených obetí a škody. Ešte viac však chceli zachovať v hurikáne maximálnu silu pre konečný cieľ, naše vlastné pobrežie Mexického zálivu! Preto hurikán Allen svojimi nečakanými odbočeniami a zmenami smeru neustále mätol meteorológov. Jediným miestom v Karibiku, kde sa odklonil k veľkej pevnine, bola oblasť juhovýchodnej Kuby. Oko hurikánu smerovalo priamo na Jamajku, ale v poslednej chvíli sa obrátilo a prešlo medzi Jamajkou a juhozápadným Haiti. Zasiahlo našu námornú základňu v zálive Guantánamo na juhovýchode Kuby a potom sa opäť presunulo ďalej na more. Okrajom udrelo do cípu mexického Yucatánskeho polostrova, ale vyhlo sa obývaným oblastiam.

Potom vstúpilo do Mexického zálivu. „Hurikán storočia“ znovu nabral silu a zamieril k pobrežiu južného Texasu. Smrtiaca búrka, ktorá za sebou zanechala takmer 100 mŕtvych, mierila priamo na Brownsville. Rusi však nemali záujem o Brownsville a zastavili ju, keď bolo jej jadro ešte vyše 90 míľ od pobrežia. Americkí meteorológovia opäť s otvorenými ústami sledovali, ako sa ďalšia predpoveď rozpadá. Hurikán Allen ignoroval Brownsville a začal sa pohybovať na sever. Až dovtedy postupoval ruský plán útoku pomocou hurikánu Allen presne podľa plánu. Od tej chvíle sa však začal rozpadáť.

Rusi dúfali, že tým istým hurikánom zasiahnu tri ciele pozdĺž pobrežia Mexického zálivu. Zamýšľanými cieľmi boli oblasť Houstonu a Galvestonu, potom New Orleans a napokon Mobile v Alabame. Malo sa to vykonať udržaním oka hurikánu nad morom. Kozmosféry mali naviesť hurikán pozdĺž pobrežia v oblasti Houstonu a potom dovnútra nad pevninu, aby spôsobil čo najväčšie škody. Následne ho mali stiahnuť späť na more, aby znovu zosilnel skôr, než by sa nad pevninou rozpadol. Po obnovení sily sa mal presunúť k New Orleans, proces zopakovať a pokračovať ďalej.

Hurikán Allen bol však zďaleka najväčším búrkovým systémom, aký sa ruskí bojovníci s počasím pokúsili ovládať. Keď pri Brownsville obrátili búrku na sever, začali sa prepočítavať. Pokúšali sa prinútiť hurikán Allen pohybovať sa proti veľmi silným prírodným silám a chceli to dosiahnuť príliš rýchlo. Kozmosféry nad Mexickým zálivom vytvorili v atmosfére protónové oblaky na troch miestach. Ležali južne od Houstonu a južne a východne od pobrežia Louisiany. Ako som opísal v AUDIO LISTE č. 54, protónové oblaky sa používajú na riadenie búrkového systému. Tentoraz však Rusi nesprávne vypočítali ich rozostupy. Búrka sa podľa plánu začala presúvať na sever k Houstonu a cestou spôsobila určité škody v Corpus Christi v Texase. Hlavný účinok protónových oblakov však nebol taký, ako sa plánovalo. Vážne narušili cirkuláciu vetrov okolo hurikánu. Celá búrka sa preto rýchlo rozpadla.

Vďaka ruskému chybnému výpočtu sa smrtiaci „hurikán storočia“ Allen skončil bez očakávaného vyvrcholenia. Priatelia, ruskí bojovníci s počasím sa však z tejto chyby poučili, tak ako sa poučili z predchádzajúcich chýb. Umelé búrky, dažďové búrky, hurikány či snehové víchrice, sú dnes mocnou

zbraňou v ruskom arzenáli. Samovražedné vojnové plány našich vlastných bolševických vládcov spôsobujú, že tieto zbrane počas sa používajú proti vám a mne.

Téma č. 3 — Minulý mesiac som vám oznámil, že čoraz viac ľudí sa ma pýta: „Čo môžem urobiť?“ Odpovedal som vám „prvým krokom“. Ako som vtedy povedal, je to iba úplne prvý krok. Ak má pre našu krajinu zostať nejaká nádej, bude musieť nasledovať mnoho ďalších. Stará múdrosť stále platí: „Cesta dlhá tisíc míľ sa začína jediným krokom.“ A priatelia, pred nami je veľmi dlhá cesta.

Minulý mesiac som povedal, že vám poviem viac o tom, čo môžeme urobiť, ale iba pod jednou podmienkou. Táto podmienka závisela od VÁS. Povedal som, že vám poviem viac vtedy, a iba vtedy, ak dostanem dôkazy, že mnohí z vás konajú. S radosťou oznamujem, že doteraz mnohí z vás na túto kampaň za záchranu našej krajiny reagujú celým srdcom. Preto vám teraz poviem, čo môžeme a čo MUSÍME UROBIŤ ďalej. Znova totiž zdôrazňujem, že nedosiahneme absolútne nič, ak nevytrváme. Musíme začať kampaň, v ktorej sa odmietneme nechať poraziť. Musí byť zo dňa na deň a z týždňa na týždeň väčšia a silnejšia. Na počte záležitostí. Záležitosti na každom jednom z vás! Záležitosti na vás aj na vašich susedoch a priateľoch. V stávke nie je nič menšie než samotná SLOBODA a PREŽITIE.

Vo svedomí vám nemôžem dávať falošné nádeje o tom, čo robíme. Čakali sme už príliš dlho na to, aby existovala akákoľvek záruka úspechu. Ak však nebudeme konať, zaručíme neúspech! Keď viete, že môžete konať, nemôžete sa vyhnúť rozhodnutiu, čo s tým urobíte. Ak to iba odkladáte alebo sa neviete rozhodnúť, je to rozhodnutie nekonať. A ak sa rozhodnete nekonať, hlasujete proti Amerike.

Ak nekonáte, hlasujete za hospodársku katastrofu, za satanskú bolševickú DIKTATÚRU a za zničenie Ameriky v PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Práve tieto veci sú totiž takmer pred nami, ak si my, ĽUD, nesplníme svoju ÚSTAVNÚ POVINNOSŤ a nezastavíme ich. Ak sa však pripájate k tým, ktorí konajú, hlasujete za Ameriku. Požadovaním pravdy o zlatých rezervách nášho národa hlasujete za hospodárske prežitie, slobodu a zabránenie jadrovej vojne.

Verím, že nastal čas, aby sme všetci robili to, čo je správne, jednoducho preto, že je to správne.

Minulý mesiac som vysvetlil, že naša kampaň za ZÁCHRANU AMERIKY musí začať pri hospodárstve. Konkrétne musíme začať pravdivým vyúčtovaním toho, čo sa stalo so zásobami menového zlata našej krajiny. Najzákladnejším zo všetkých našich hospodárskych problémov je totiž kolabujúci dolár. Kolabuje preto, že napriek oficiálnym vyhláseniam ministerstva financií je naše zlato preč!! Zostalo iba niekoľko malých zvyškov veľmi nečistého zlata. Je to ako pri takzvaných „zlatých medailónoch“, ktoré vláda Spojených štátov začala predávať 15. júla. Obsah zlata v týchto medailónoch je oveľa nižší, než naznačuje reklama. A čo je ešte horšie, mnohé medailóny boli pri zlievaní pokazené. Výsledkom je, že pri okraji sa nachádza menej zlata než v strede medailónu. Aj domorodci v africkej buši vedia, že ak sú peniaze skazené, skazená je aj vláda.

Ak chceme prežiť hospodársky, politicky a vojensky, musíme z našej krajiny odstrániť korupciu. Východiskom je ZÍSKAŤ SPÄŤ NAŠE ZLATÉ REZERVY a tým sa vrátiť k poctivému doláru.

Minulý mesiac som vás v „prvom kroku“ vyzval, aby každý z vás napísal senátorovi Williamovi Proxmirovi z Wisconsinu. Navrhol som, aby ste ho vyzvali na začatie úplného verejného vyšetrovania ŠKANDÁLU SO ZLATOM VO FORT KNOX. Ako východiskový bod som uviedol obrovskú tajnú zásielku zlata, ktorá opustila Fort Knox 20. januára 1965, práve v deň inaugurácie Lyndona Johnsona za prezidenta!! Mnohí z vás mi poslali kópie listov, ktoré ste senátorovi Proxmirovi napísali po vypočutí mojej nahrávky z minulého mesiaca. Teraz preto načrtnem svoje návrhy na „druhý krok“ v tom, čo môžete urobiť.

Musíme sa naďalej sústreďovať na senátora Proxmira, ale potrebujeme robiť aj ďalšie veci. Ak ste ešte neurobili „prvý krok“, ktorý som načrtol minulý mesiac, UROBTE HO, PROSÍM, TERAZ! Pripojte sa k nám ostatným v tejto kampani. Nemôžeme stáť na mieste, priatelia. Buď pôjdeme vpred, ALEBO ustúpime a zlyháme.

„Druhý krok“ v tom, čo môžete urobiť, možno rozdeliť na tri časti. Každá je niečím, čo je celkom vo vašich silách, a každá je dôležitá.

Po prvé, chcem vám umožniť prístup k ďalším informáciám, ktoré môžete použiť ako muníciu v tomto boji.

Po druhé, navrhujem, aby ste tieto informácie použili pri ďalšej korešpondencii so senátorom Proxmirom.

Po tretie, chcem poukázať na to, ako môžete rovnaké informácie použiť na šírenie správy medzi ďalších ľudí, ktorých poznáte.

Začnem ďalšími informáciami o našich zlatých rezervách. Ide o tlačené materiály, ktoré môžete použiť na vlastné vzdelanie aj na upozornenie priateľov. Môj priateľ pán Edward Durell vydal dve (2) brožúry, ktoré odporúčam ako východisko. Jedna má názov „52 NEZODPOVEDANÝCH OTÁZOK O ÚDAJNÝCH ZLATÝCH REZERVÁCH SPOJENÝCH ŠTÁTOV“.

Druhou je prepis prejavu pána Durella nazvaný „AKO SPOJENÉ ŠTÁTY PRIŠLI O SVOJE ZLATÉ REZERVY“.

Obe brožúry obsahujú mnoho faktov, čísel, mien a dátumov. Pán Durell súhlasil, že poskytne zásobu týchto dvoch brožúr na bezplatnú distribúciu z mojej národnej centrály tu vo Washingtone. Každý v Spojených štátoch ich môže získať tak, že do mojej kancelárie pošle veľkú obálku so svojou adresou a správnou poštovou známku. Určite pošlite obchodnú obálku veľkosti č. 10, nie menšiu, a nalepte známky v hodnote 28 centov. Vybavenie urýchlite, ak do ľavého dolného rohu obálky napíšete slovo „PAMPHLETS“. Pošlite ju mne, Dr. Beterovi, na adresu:

Suite 5092, 1629 K St. NW, Washington, DC 20006

Moji poslucháči mimo Spojených štátov môžu dvojicu brožúr dostať zaslaním svojho mena, adresy a sumy 2,00 dolára na pokrytie leteckého poštovného a manipulácie.

Existuje aj ďalšie miesto, odkiaľ teraz môžete získať dodatočné informácie. Je ním kongresman DR. RON PAUL z Texasu. Dňa 30. júla 1980, v deň, keď som nahrával AUDIO LIST č. 56, kongresman Paul vystúpil v Kongrese. Jeho cieľom bolo predstaviť návrh zákona označený:

HR 7874, ZÁKON O MENOVEJ SLOBODE.

Návrh obsahuje osem samostatných častí, ale prvá je najdôležitejšia zo všetkých. Takto ju kongresman Paul vysvetlil pred Snemovňou reprezentantov, citujem:

„Časť I vyžaduje, aby minister financií vykonal úplnú skúšku rýdzosti, inventúru a audit zlatých rezerv Spojených štátov. Táto dôkladná štúdia sa má dokončiť do šiestich (6) mesiacov od prijatia zákona a následne ju má overiť Hlavný účtovný úrad. Výsledky štúdie sa majú zaslať Kongresu, aby sa zástupcovia ľudu po prvý raz za takmer tridsať rokov dozvedeli skutočný stav našich zlatých rezerv. Kongres následne tieto informácie zverejní americkému ľudu.

Hoci súčasný zákon vyžaduje každoročnú inventúru našich zlatých rezerv, zákon sa nedodržiava a každý rok sa kontroluje iba malá časť rezerv. Ako vie každý podnikateľ, takto sa inventúra nevykonáva,

a tento návrh zákona by tento nedostatok napravil. Takýto úplný audit, inventúra a skúška rýdzosti by raz a navždy vyriešili pretrvávajúce fámy, že z národných zásob chýba zlato a že zlato, ktoré máme, má nižšiu kvalitu.“

(Koniec citátu z vystúpenia kongresmana Paula.)

Priatelia, predstavením „Zákona o menovej slobode“ preukázal kongresman Dr. Ron Paul odvahu, ktorá je dnes v Kongrese naozaj zriedkavá. Dôrazne vám odporúčam napísať kongresmanovi Paulovi a požiadať ho o kópiu návrhu zákona HR 7874. Zároveň mu nezabudnite vyjadriť uznanie a podporu za jeho úsilie. Adresa je:

Representative Ron Paul House Office Bldg., Washington, D.C.

Získať kópie „Zákona o menovej slobode“ a brožúr pána Durella vás bude stáť iba niekoľko minút času a pár centov na poštovnom. Za túto malú cenu získate informácie, ktoré môžete použiť ako mocnú muníciu.

Ďalšia otázka znie: „Ako ich použijete?“ Odpoveďou je, že takéto poznanie vám bude užitočné znova a znova. Zatiaľ navrhujem použiť tieto materiály dvoma spôsobmi. Jedným je pokračovanie korešpondencie so senátorom Proxmirom, druhým je šírenie správy medzi vašimi priateľmi a susedmi.

Pokiaľ ide o ďalší kontakt so senátorom Proxmirom, teraz je čas napísať mu znova bez ohľadu na to, či vám minulý mesiac odpovedal. Ak odpovedal, rozhodne mu vyjadrite uznanie a zohľadnite všetko, čo povedal. Ako som vás však minulý mesiac varoval, dávajte pozor na pokusy jednoducho vás odbiť. To je dnes vo Washingtone bežnou praxou!

Doteraz ani jeden z mnohých ľudí, ktorí mi oznámili, že Proxmirovi napísali, neuviedol, že by od neho dostal odpoveď. Ak je to aj váš prípad, dajte mu najavo, že ignorovaním vás neprinúti zmiznúť. V každom prípade navrhujem upozorniť senátora Proxmira na návrh zákona, ktorý práve v Snemovni reprezentantov predstavil kongresman Paul. Môžete sa ho opýtať, prečo o pravdu o našich zlatých rezervách musí žiadať začínajúci kongresman namiesto Proxmira, šampióna „Ceny zlatého rúna“. Vyzvite ho, aby kontaktoval svojho partnera v Snemovni reprezentantov, kongresmana Henryho Reussa, predsedu bankového výboru Snemovne reprezentantov. Proxmire aj Reuss sú z Wisconsinu, tak prečo by sa spolu nemali rozprávať?

Vyzvite senátora Proxmira, aby sa ujal vedenia spoločného vyšetrovania Kongresu. Keď mu napíšete ďalší list, naliehavo vás vyzývam, aby ste o tom všetkom začali hovoriť so svojimi priateľmi a susedmi. V správach o tom pravdepodobne nebudú počuť ani slovo. Navrhujem preto začať tým, že im ukážete „Zákon o menovej slobode“ kongresmana Paula. Upozorníte ich na jeho slová, že zákon o inventarizácii našich zlatých rezerv sa takmer 30 rokov nedodržiava. Keď pochopia, že ide o vec predloženú Kongresu, pravdepodobne budú prístupnejší ďalším informáciám o našej situácii. Mnohí ľudia, samozrejme, jednoducho zavrú oči. Tým, ktorí sa zaujímajú, však ukážte, čo je v škandále so zlatom v stávke: naše HOSPODÁRSKE PREŽITIE! A ak môžete, požiadajte ich, aby aj oni napísali senátorovi Proxmirovi. Nemusia byť presvedčení, že naše zlato je preč. Dôležité je iba to, aby súhlasili, že my, ľud, máme právo vedieť, právo poznať pravdu.

Priatelia, navrhol som usmernenia pre tri veci, ktoré môžete urobiť ako súčasť „druhého kroku“ v odpovedi na otázku „ČO MÔŽETE UROBIŤ“: 1. Vyzbrojte sa ďalšími informáciami. 2. Pokračujte v komunikácii so senátorom Proxmirom. 3. Začnite šíriť správu medzi ďalších ľudí. Keď to počujete všetko naraz, môže sa to zdať veľa. Postupujte však krok za krokom vlastným tempom. Robte vždy jednu vec, ALE VYTRVAJTE! Na tom záleží.

Náš konečný cieľ je veľmi jednoduchý: Buď tam zlato JE, ALEBO tam nie je. Depozitár zlatých prútov vo Fort Knox preto bude potrebné znovu otvoriť. Musí ísť o čestnú kontrolu, nie o starostlivo naaranžované divadielko zo septembra 1974. Musí zahŕňať rozhodujúci CENTRÁLNY TREZOR V JADRE OBJEKTU, o ktorého existencii sa návštevníkom v septembri 1974 nikdy nezmienili. To predstavuje problém, priatelia, pretože tento centrálny trezor je kontaminovaný plutóniom 239, ako som odhalil v AUDIO LISTE č. 5. Napriek tomu sa to nejako musí urobiť, pretože ak sa to neurobí, budeme pokračovať po ceste k TERMONUKLEÁRNEJ VOJNE!

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz je čas na moje Zhrnutie na poslednú chvíľu. Stačí povedať, že sa čoraz viac približujeme k PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Totálnu vojnu medzi Spojenými štátmi a Ruskom rozpútajú Spojené štáty prvým úderom. Čím bližšie sme k samotnej vojne, tým viac tieto veci prenikajú na povrch v správach! Iba tento mesiac sa to prejavilo v dvoch významných politických vyhláseniach Spojených štátov. Jedným je bezprecedentný prechod Ameriky k „jadrovej stratégii proti vojenským silám“ Ruska, teda k jadrovému postoju prvého úderu. S touto politikou ide ruka v ruke jej dvojča, ktoré požaduje lepšiu ochranu určitých vládnych predstaviteľov v prípade vojny. Naši bolševickí vládcovia sa pripravujú chrániť seba, zatiaľ čo nás obetujú na oltári satanskej moci.

Snažil som sa vás podnietiť, aby ste sami videli, kam smerujeme, aby ste sa zastavili a zamysleli nad skutočnými dôsledkami nasledovania našich vodcov do vojny. Ponúkol som vám aj niekoľko alternatív, niekoľko vecí, ktoré môžete sami urobiť v snahe zvrátiť vývoj skôr, než udrie katastrofa. Ak budeme konať, neexistuje záruka úspechu, priatelia. Ak však konať NEBUDEME, máme zaručené, že NAŠA KRAJINA ČOSKORO ZAHYNIE v PRVEJ JADROVEJ VOJNE.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každého z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.